

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 76 • nummer 9 • september 2021

INHOUD

<i>Wonderbaar heilsplan (gedicht)</i>	<i>217</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (9)</i>	<i>218</i>
<i>De HEERE – uw Bewaarder (2, slot)</i>	<i>222</i>
<i>Wat kenmerkt Gods Gemeente? (1)</i>	<i>226</i>
<i>Gods werk in en door br. Charles Stanley</i>	<i>233</i>
<i>De rust van verlossing en de rust van gehoorzaamheid.</i>	<i>237</i>
<i>De dag van de Heere, de dag van Christus, Gods dag</i>	<i>238</i>
<i>Christus in elk Boek van de Bijbel</i>	<i>239</i>

Rectificatie

In het julinummer van het maandblad staat op bladzijde 179: 'De Heere Jezus is zowel het Hoofd als de Koning van de Gemeente of de Kerk'. Dit is niet correct weergegeven. Hij is niet de Koning van de Kerk, maar de Koning van Israël, van het Huis van Jakob. De Heere Jezus is zowel Hoofd van de Kerk, de Gemeente, als Heere en Meester over alles.

Onze welgemeende excuses.

De uitgever.

We benadrukken hoe belangrijk het is om juist te onderscheiden wat Gods Woord zegt. Dit boekje kan daarbij een hulpmiddel zijn:

Gods Woord recht snijden.

Het voorkomt verwarring en misverstanden als we onderscheiden wat God precies zegt, tot wie Hij Zich richt en in welke context Hij dat doet. Wie bijvoorbeeld het verschil niet kent tussen Israël, de Gemeente (of Kerk) en de volken of tussen de wet en de genade, komt terecht in een doolhof aan verwarrende leringen.

Een nuttig en zeer bruikbaar boekje om te lezen of te gebruiken bij een persoonlijke of gezamenlijke Bijbelstudie. In totaal worden 10 van deze hoofdlijnen uitgelegd.

Paperback 87 pag.

Bestelcode 2985

Prijs: € 7,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en

lectuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB0000924608

Algemene info, redactie en
doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 0543 - 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB0000723602

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA0422210048

BIC: ABNANL2A* (geen ANBI, niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa
de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen:
www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen-
en buitenland, hulp aan armen, nood-
hulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock © foto's binnenzijde: Pixabay

Wonderbaar heilsplan

Naar eeuw'ge raadsbesluiten
voor Hij de hemel schiep
en voor Hij 't woord zou uiten
dat d' aard' tevoorschijn riep,
heeft God in Zijn Geliefde
ons uitverkoren om
volmaakt te zijn in liefde,
voor Hem in 't heiligdom.

Zo rijk in Hem gezegend
Die Gods werk bracht tot stand
en plaats nu heeft verkregen
daar aan Gods rechterhand,
staan wij in de genade
die daag'lijks in ons werkt,
met gunst wil overladen
de pelgrim en hem sterkt.

Hij kwam op aarde neder
om in de dood te gaan,
maar spoedig komt Hij weder;
dat uur zal heel snel slaan.
Wij zullen Hem aanschouwen
en, aan Zijn beeld gelijk,
volmaakt Zijn lof ontvouwen
in 't eeuwig hemelrijk.

De grote dag van glorie
wordt dan geopenbaard,
als Christus in victorie
zal schitteren op aard'.
Elk oog ziet Hem verschijnen
met kracht en majesteit,
omringd door al de Zijnen
als Heere der heerlijkheid!

G.W. Frazer

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (9)

Wandelen in een nieuw leven

Dan volgt de conclusie: '... opdat, zoals Christus uit de doden is opgewekt door de heerlijkheid van de Vader, zo ook *wij* in nieuwheid van het leven zouden wandelen' (Rom. 6:4). De dopeling blijft niet in het water. Net zoals de Heere niet in de dood bleef, zo blijven wij ook niet in het water. Hij is uit de dood opgestaan – en wij met Hem. Staat dat hier? Nee, dat is de waarheid in de Brieven aan de Efeziërs en aan de Kolossenzen¹. De Romeinen-brief gaat niet zover. Paulus duidt slechts op deze waarheid en ontwikkelt haar niet verder, omdat ze niet tot de doopsleer hoort.

Het is mooi te herkennen hoe 'geordend' het Woord van God in elkaar zit! De Romeinenbrief ziet ons nog wandelen 'in de woestijn'. Daarom zegt Paulus hier niet dat we met Hem zijn opgewekt (wat ons figuurlijk in Kanaän zou verplaatsen), maar trekt hij slechts de praktische conclusie: 'zo ook wij in nieuwheid van het leven zouden wandelen'.

Om te begrijpen wat dit betekent, moeten we eerst onderzoeken in hoeverre de Heere Jezus 'door de heerlijkheid van de Vader is opgewekt'. Dat is een uitdrukking die alleen hier voorkomt. Het betekent dat de gehele heerlijkheid van de Vader nodig was om Hem uit de doden op te wekken. Je kunt ook zeggen dat de Vader aan het werk van de Heere Jezus en aan Zijn eigen heerlijkheid verschuldigd is om Hem op te wekken. Die Hem zo oneindig heeft verheerlijkt (verg. Joh. 17:4-5). De Heere bevindt Zich nu dus in een nieuwe positie en staat als voorbeeld van het leven dat wij nu in God leven. Het leven van de Heere na de opstanding karakteriseert ook ons. Ons leven moet een glansrijke, praktische

¹ Zie de inleiding in het januari-nummer (blz. 15 en 16).

afschaduwning van de heerlijkheid van de Heere in de hemel zijn. We wandelen in 'een nieuw leven'. We leven vanuit een totaal nieuwe positie en op een totaal nieuwe manier in de 'woestijn' en wel vanuit de kracht van Zijn opstandingsleven.

We hebben nu totaal andere interesses, andere neigingen, andere motieven, andere doelstellingen, een andere manier van denken – kortom: een geheel nieuwe manier van leven. Er wordt hier geen vermaning beschreven, maar alleen de vaststelling van een nieuw leven.

Één met Hem in Zijn opstanding

Vanaf vers 5 vinden we meerdere conclusies die voortkomen uit het feit dat we 'één met Hem zijn gemaakt' of 'in Hem zijn gegroeid'. Ja, we zijn zo nauw aan Hem verbonden dat de Bijbel ons met Hem vergroeid ziet. We zijn 'met Hem één plant geworden ... gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood'. Dat is een vaststaand feit, dat in het verleden is gebeurd en dat we met de doop hebben beleden. En als deze éénwording in de dood er is, dan zullen we ook in de gelijkheid van Zijn opstanding met Hem één zijn. Deze dwingende conclusie trekt de apostel zonder de waarheid hierover verder te ontwikkelen. We zagen dat Paulus er in de Romeinenbrief niet op ingaat dat we nu al met Christus zijn opgewekt, maar dit als toekomst ziet. Omdat de Heere Jezus is opgestaan, zullen ook wij als het moment daar is, opstaan of – als we bij Zijn komst nog in leven zijn – veranderd en weggerukt worden. Dat is het vooruitzicht voor hen die met Hem zijn gestorven. En weer zien we dat Zijn weg ook onze weg is. Hij is opgestaan – wij zullen met Hem één zijn in de gelijkheid van Zijn opstanding. Als dat zal gebeuren, zullen we niet alleen van de heerschappij van de zonde vrijgemaakt worden, maar ook van de zonde zelf! Dat gaat nog verder, dat is nog geweldiger. Maar het geloof ziet zich al *hier* met Hem verbonden. In het geloof kunt u Zijn opstanding vandaag al in uw leven tot uiting brengen.

Onze oude mens is ook gekruisigd

'Want dit weten wij, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is' (vs. 6). Het begrip 'oude mens' vinden we drie keer in de Bijbel. Hier wordt gezegd dat de oude mens gekruisigd wordt; in Kolosse 3:9 staat dat we de oude mens uitgedaan hebben en in Efeze 4:22 staat dat we de oude mens afgelegd hebben. Wat is onze oude mens? Dat is onze toestand voor onze bekering als zondaar voor God. In deze toestand konden we niets anders dan zondigen. Het is de belichaming van al het boze in een mens. Daarom wordt het *onze* oude mens genoemd. Deze oude, verdorven toestand moest God veroordelen. Wanneer gebeurde dat? Niet tijdens onze eerste bekering, maar toen Christus aan het kruis werd veroordeeld, toen Hij stierf. Op die manier vond de oude mens zijn einde. De gelovige doet een dankbaar beroep op dit feit.

'Kruisigen' is een sterke uitdrukking; het is meer dan sterven. Kruisigen draagt het oordeel van God over de zonde, over het fundament van de zonde in ons, in zich. Zo is de oude mens gekruisigd en kan deze niet meer ter verantwoording geroepen worden; hij hoort bij het verleden. Als we iets verkeerd gedaan hebben, zeggen we soms: dat was mijn oude mens. Maar dat is niet helemaal waar. De oude mens is gekruisigd. Wat we wel kunnen zeggen, is: dat was de zonde, de oude *natuur* in mij. Die is niet gestorven. Maar mijn oude mens, de belichaming van al het boze in mij, is rechterlijk van kant gemaakt.

Gods doel daarbij is: 'opdat het lichaam van de zonde teniet-gedaan zou zijn, opdat wij niet meer de zonde dienen' (vs. 6). Het lichaam van de zonde is niet ons lichaam, maar het systeem of het organisme van de zonde in de mens. Het lichaam wordt een instrument van de satan. De zonde regeert over ons als een slavenhouder. Dit systeem is afgedankt, dat wil zeggen: buiten werking gesteld (en niet: vernietigd). Dat is Gods doel met ons,

daarom moeten wij met Christus sterven, ook als onze beleving dit tegenspreekt: onze oude mens *is* meegekruisigd, zodat het lichaam van de zonde *afgedaan* is! God zegt het en wij hoeven Hem alleen maar simpelweg te geloven. Ook dienen we de zonde niet meer zoals voor de bekering, ze heeft geen macht meer over ons. We hoeven niet meer te zondigen.

Van de zonde vrijgesproken

In vers 7 komen we een volgende conclusie tegen: 'Want wie gestorven is, is gerechtvaardigd van de zonde'. Hier zien we de rechterlijke bevrijding. Vrijspraak is een oordeel. We worden dan wel niet vrij van zonde (verg. 1 Joh. 1:8) – dat was alleen de Heere Jezus, wij zullen pas in de hemel vrij van zonde zijn – maar we worden er niet voor veroordeeld. Een dode kan namelijk niet worden veroordeeld. Hij heeft geen verplichtingen meer tegenover de zonde. Zijn verderfelijke eigen wil en zijn boze begeertes zijn niet meer werkzaam. Zondigen is voor hem geen vraag meer. Een dode kan men niet van zonde beschuldigen.

Dat leren we hier: 'Want wie gestorven is, is gerechtvaardigd van de zonde'. Is dat geen geweldige vaststelling? We hebben niets meer met de zonde te maken, ze kan ons niet meer ten laste worden gelegd, haar recht op heerschappij is tenietgedaan. In die positie bevind ik me als gestorvene in Christus.

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

De HEERE – uw Bewaarder (2, slot)

Hoe de Heere helpt

Vanaf vers 3 spreekt de psalmist niet meer in de ik-vorm, maar een ander spreekt tot hem. Het is alsof God hem nu een boodschap door een profeet laat toekomen. Daarbij worden twee negatief uitgedrukte feiten ('niet toelaten' in vers 3 en 'niet steken' in vers 6) telkens tegenover de positieve verzekering gezet dat de HEERE de Bewaarder is. Dat is heerlijk en troostvol. Het eerste '**niet**' luidt:

'Hij zal uw voet niet laten wankelen' (Ps. 121:3).

Een verreikende belofte! Is ze niet in tegenspraak met onze ervaring van zoveel struikelingen? Welnu, wanneer wij in Zijn wegen wandelen, *worden* wij bewaard en struikelen we niet. Veel plaatsen in Gods Woord betuigen dat. 'Want de HEERE is je hoop, Hij zal je voet bewaren voor gevangenschap' (Spr. 3:26). 'Dan zul je je weg onbezorgd gaan en je voet niet stoten' (Spr. 3:23). 'De voetstappen van die man worden door de HEERE vastgezet, Hij vindt vreugde in zijn weg' (Ps. 37:23). En in de laatste Brief van het Nieuwe Testament wordt ons verzekerd dat God 'machtig is u te bewaren zonder dat u struikelt en [u] onberispelijk voor Zijn heerlijkheid te stellen, met grote vreugde' (Judas 1:24).

Hoe komt het toch dat wij ondanks dat zo vaak struikelen en wankelen? Dit komt doordat wij niet werkelijk onze harten op Hem richten. Wanneer wij echter van harte begeren om in Zijn wegen te gaan, persoonlijk of gemeenschappelijk, dan zal Zijn antwoord zijn: Hij bewaart ons en laat niet toe dat onze voet wankelt.

Na dit gedeelte wordt er drie keer over de *Bewaarder* gesproken en ook drie keer over *bewaren* (hetzelfde woord maar in de vorm

van een activiteit). Tweemaal staat er 'uw Bewaarder', eenmaal 'de Bewaarder van Israël'. Hij heeft ook nu het geheel (de Gemeente) lief, omdat Hij ieder persoonlijk liefheeft. Luister, beste vriend die onder zorgen gebukt gaat: 'De HEERE is uw Bewaarder'. Hij is er dag en nacht voor u. 'Zie, de Bewaarder van Israël zal niet sluimeren of slapen'. Hij gedraagt Zich tegenover u niet anders dan Hij tegenover Israël doet en gedaan heeft.

Inderdaad is het voorbeeld van Israël een les en aanmoediging voor ons allemaal. Heeft de geschiedenis niet duidelijk laten zien dat de HEERE ook de Bewaarder van Israël was en vandaag nog is? Geen volk is ooit zo verdrukt als dit volk. De vijanden hebben daarbij moeten ervaren wat het betekent om Zijn 'oogappel' aan te raken (Zach. 2:8). Ook al verhardt dit volk vandaag nog in ongeloof, toch zal Hij ondanks dat met hen Zijn doel bereiken.

Dan komt de tweede belofte die met '**niet**' wordt begeleid:

'De zon zal u overdag niet steken, de maan niet in de nacht' (Ps. 121:6).

Soms ondervinden wij heel pijnlijk hoe stekend de zon kan zijn. Zeker, wanneer Hij niet de schaduw aan onze rechterhand zou zijn, dan zou de zon ons verbranden. Wanneer onze omstandigheden als een verzengende zon zijn, dan mogen we elkaar met de gedachte bemoedigen dat Hij alles onder controle heeft, ook de zon en de maan. Dat is in de natuur zo en dat is het ook op geestelijk gebied. Soms laat God toe dat de zon steekt. Bij de profeet Jona liet God, toen de zon opgegaan was, een verzen-gende oostenwind waaien en dan staat er: 'En de zon stak op het hoofd van Jona, zodat hij geheel uitgeput raakte' (Jona 4:8). God had in Zijn goedheid van tevoren een wonderboom gegeven, om hem tegen de zon te beschermen en hem van zijn mistroostigheid te bevrijden. Maar we horen er niets over dat de profeet Hem daarvoor gedankt heeft.

Ook wij gedragen ons soms precies hetzelfde. Wij genieten van de goedheid van God, zonder dat dit ons in ons binnenste bij Hem brengt. Dan moet God ook wel eens onze 'wonderboom' laten verdorren, om ons te laten beseffen dat wij meer op aangename omstandigheden vertrouwden dan op Hem. Desondanks blijft het wel waar: wanneer wij met ons hart bij Hem blijven, zal de zon ons overdag niet steken en de maan 's nachts al evenmin. Wanneer wij in de schuilplaats van de Allerhoogste verkeren, hoeven wij ook deze invloeden niet te vrezen. Wij moeten ons er niet mee bezighouden.

Een drievoudige bewaring

En dan volgt nu in Psalm 121:7-8 het geweldige drievoudige 'Hij zal bewaren':

'De HEERE zal u bewaren voor alle kwaad, uw ziel zal Hij bewaren. De HEERE zal uw uitgaan en uw ingaan bewaren, van nu aan tot in eeuwigheid' (Ps. 121:7-8).

Wij mogen en moeten natuurlijk niet verwachten dat wij als Christenen voor deze aarde bewaard blijven zoals het eens met het trouwe Joodse overblijfsel zal gebeuren. Het gelovige Israël zal inderdaad zo'n absolute en letterlijke bevrijding van alle aardse noden ervaren als onze Psalm beschrijft. Maar dat is niet de hoop en het deel van de Christen. Toch wendt God ook vandaag Zijn ogen niet af van de rechtvaardige (Job 36:7) en wanneer wij dicht bij Hem blijven, zullen we dit drievoudig bewaren geestelijk ondervinden.

Ten eerste zal Hij ons tegen alle morele kwaad, tegen elke zonde beschermen. Is dat niet iets wat nog groter is dan aardse zegeningen: te leven in een smetteloze gemeenschap met Hem? En wat onze aardse omstandigheden betreft, werkt zelfs dat wat wij voor iets slechts aanzien, door Zijn hand voor ons ten goede (Rom. 8:28). Op zich kan het best iets slechts zijn (bijvoorbeeld ziekte), maar met het oog op ons doel blijkt het toch nog goed te zijn.

Ten tweede zal Hij in alle drukte en gevaren van ons leven onze *ziel* behoeden. God weet hoe gemakkelijk die schade kan oplopen door wat ons overkomt. Hij heeft ervoor gezorgd dat wij met alles wat ons benauwt, naar God toe kunnen gaan. Het is als een redmiddel in de nood – met het zekere resultaat dat ‘Zijn vrede, die alle verstand te boven gaat, onze harten en onze gedachten in Christus Jezus zal bewaren’ (Fil. 4:7). Bovendien verkrijgen we vandaag al de behoudenis van de ziel als einddoel van ons geloof (1 Petr. 1:9). Niemand kan ze ons meer afpakken, niemand kan ons uit de hand van de Vader en uit de hand van de Zoon rukken (Joh. 10:28-29).

Het achtste vers, dat het derde ‘bewaren’ laat zien, omvat al onze omstandigheden, ook heel onze toekomst. ‘De HEERE zal uw uitgaan en uw ingaan bewaren, van nu aan tot in eeuwigheid’. Of het daarbij nu gaat om ons dagelijks uit- en ingaan, of dat wij dit aardse toneel voor altijd verlaten om de eeuwigheid boven in te gaan – Hij zal ons bij alles bewaren en ons veilig bij de eindbestemming brengen. Wat geeft ons dit een vertrouwen! Misschien moeten sommigen van ons nog door de dood gaan voor ze worden opgewekt en Hem tegemoet gaan, terwijl anderen blijven leven en zo – en dat is onze hoop als Christen – de wederkomst van de Heere Jezus zullen meemaken. Hoe het ook mag gebeuren, onze Heiland zal onze uitgang en onze ingang bewaren en ons veilig onze hemelse bestemming laten bereiken.

Paulus zag aan het eind van zijn leven de martelaarsdood dreigend voor zich en toch kon hij vol vertrouwen zeggen: 'De Heere zal mij verlossen van elke boze toeleg en bewaren voor Zijn hemels Koninkrijk' (2 Tim. 4:18).

Het kan zijn dat het hemelse Koninkrijk onder heel moeilijke omstandigheden bereikt wordt, maar we zullen het bereiken. Het weggaan uit dit leven hier en het binnengaan in het leven boven liggen in de hand van onze Heere. Wanneer wij dat in ons hart bewaren, zal ons hier al in rijke mate de toegang worden verleend tot het eeuwige koninkrijk van onze Heere en Heiland, Jezus Christus (2 Petr. 1:11).

Christian Briem

Wat kenmerkt Gods Gemeente? (1)

Essentiële kenmerken van gelovigen die vergaderd zijn zoals God het voor Zijn Gemeente bedoelt

De titel van dit artikel wijst erop dat er Bijbelse waarheden zijn die Gods Vergadering, Zijn Gemeente, en haar praktisch functioneren onderscheiden van alles wat haar omringt – jудаïsme, islam, boeddhisme enzovoort en die waarheden onderscheiden een vergaderd zijn naar Gods gedachten ook van een groot deel van de belijdende Christenheid, waar we vooral de nadruk op zullen leggen. Wij bidden dat dit kleine overzicht nuttig zal zijn. Houd daarbij in gedachten wat 1 Thessalonika 5:21 ons voorhoudt: 'Beproof alles, behoud het goede'.

Gemeentelijke kenmerken

Wanneer wij een aantal kenmerken van het vergaderd zijn naar Gods gedachten voor de aandacht stellen, doen wij dat niet met de bedoeling om geliefde gelovigen te kleineren of de groep waartoe zij behoren, in een kwaad daglicht te stellen, maar eenvoudig om er vanuit de Schrift op te wijzen hoe gelovigen behoren samen te komen voor de gemeenschap als gemeente en dat kort te contrasteren met datgene wat tegenwoordig in het algemeen gepraktiseerd wordt.

Alle ware gelovigen zijn lid van Gods enige en ware Gemeente, het lichaam van Christus, het huis van God – uitdrukkingen die iets beschrijven van Zijn ware Gemeente. Hoewel er onder Christenen veel overeenkomsten zijn in geloof, leer en praktijk, zijn er beslist ook bepaalde kenmerken die *een Goddelijk vergaderd-zijn* onderscheiden van datgene wat in veel denominationele ‘kerken’ en andere groeperingen gepraktiseerd wordt. De redenen voor het bespreken van deze onderscheidende kenmerken zijn:

- Christenen te laten inzien wat de waarheid is wat betreft Gods Gemeente.
- Gelovigen te helpen die de redenen willen begrijpen voor de verschillen in principes en praktijk tussen hen die ernaar streven Gods ware grondslag te handhaven en hen die samengaan met meer algemeen bekende Christelijke groeperingen.
- Jonge mensen steun te bieden bij het verantwoord worden van hun positie als vergaderd tot de Naam van de Heere, zoals waarom zij samenkomen zoals zij dat doen en waarom zij niet samenkomen met die grote gemeente verderop in de straat die zo veel activiteiten ontplooit.
- De kostbare waarheden betreffende het Goddelijke vergaderd-zijn en Gods ware grondslag van vergaderen te bevestigen.
- Te laten zien dat deze onderscheidingen Schriftuurlijk zijn en dat ze vele essentiële waarheden betreffen.

Laten we enkele van deze kenmerken vergelijken met veel gebruikelijke gewoonten. De kenmerken geven we weer met niet-ingesprongen tekst, terwijl de gebruikelijke praktijk er in ingesprongen tekst onder staat.

Christus en Zijn Naam zijn het middelpunt van samenkomen en het ene lichaam de grondslag van samenkomen (Hand. 4:12; Matth. 18:20; 1 Kor. 1:9-13; 12:12-13; Ef. 4:3-4; 1 Tim. 3:15; 2 Tim. 2:19-22). Wij hebben van het Hoofd van de Gemeente niet het gezag gekregen om samen te komen in een andere naam dan Zijn eigen Naam – de Naam van de Heere Jezus Christus. De enige grondslag voor het samenkomen is dat wij voor God allemaal één zijn. Er is slechts één lichaam, niet twee en niet tweeduizend!

Velen hebben de Heere lief, maar hebben een denominationele naam en verbinding die veel beperkter is dan het ene lichaam. Dat gaat dus in tegen het Woord van God en moet vermeden worden! Zie 1 Korinthe 1:12-13;3:4.

Christus is het Hoofd van Zijn Gemeente: Zijn Heere-zijn moet erkend worden (Ef. 2:19-22; 4:15-16; Kol. 1:18; 2:6,19; 1 Kor. 8:6). Er is geen ander hoofd. Alle leiding, zeggenschap en voedsel (onderwijs) hoort van Hem te komen, door Zijn Woord, de leiding van de Heilige Geest en de gaven die Hij gebruikt. Hij alleen heeft gezag over ons leven.

Velen erkennen het Heere-zijn van Christus in hun persoonlijke leven, maar maken in de praktijk 'kerk'-leiders, synoden of een raad van oudsten tot het 'hoofd' van hun groepering. Anderen doen ten onrechte af aan het gezag van de Schrift door daarnaast ook het gezag van mensen en hun tradities te erkennen. Dit wordt tot in het extreme doorgevoerd in het rooms-katholicisme, waar de paus (zeer ten onrechte, voegen we toe) erkend wordt als de vicar of vertegenwoordiger van

Christus op aarde om de kerk te besturen en waar de traditie in feite op hetzelfde niveau gesteld wordt als de Schrift. Zie Markus 7:7-8.

Onafhankelijkheid en eenheid: alle plaatselijke gemeenten of vergaderingen zijn een integraal onderdeel van de hele Gemeente onder het gezag van het Hoofd van de Gemeente (1 Kor. 1:2; 12:12-13,25; Ef. 4:4). Het was Gods bedoeling dat iedere plaatselijke vergadering eenvoudig de plaatselijke vertegenwoordiging (een 'filiaal') zou zijn van de hele Gemeente. Er is naar Zijn gedachten gemeentelijk onderwijs, gemeentelijke praktijk, gemeentelijke toelating, gemeentelijke tucht. Wat van invloed is op de ene plaatselijke gemeente, beïnvloedt alle andere gemeenten. Aangezien Christus het Hoofd is van Zijn Gemeente, heeft geen enkele groep mensen, hoe getalenteerd of begaafd ook, het recht om bestuurlijk gezag te krijgen.

Onafhankelijkheid (iedere plaatselijke gemeente is autonoom of onafhankelijk van andere plaatselijke gemeenten) of gecentraliseerd gezag door een bestuurlijke raad, zijn twee favoriete manieren van bestuur voor religieuze groeperingen. De voorstanders van deze methoden verdedigen vaak krachtig hun posities, maar ze kunnen geen Schriftplaatsen aanvoeren om hun standpunten te ondersteunen, *omdat die er niet zijn!*

De eredienst is de maaltijd van de Heere, die op iedere dag van de Heere gehouden wordt, omdat de Heere op de eerste dag van de week opstond uit de dood (Hand. 2:42; 20:7; 1 Kor. 11:26). We zijn door de Heere samengeroepen om Hem te gedenken in verband met Zijn dood, Zijn offer op Golgotha, door het breken (en eten) van het brood en het drinken van de wijn. Het voorbeeld van de apostel en de discipelen dat ons gegeven is in de Schrift, is dat *die* samenkomst eenmaal per week gehouden hoort te worden, op de eerste dag van de week (onze zondag). Het is een tijd van aanbidding (waarbij we *Hem* voor onze aan-

dacht hebben), waarin we ons 'heilig priesterschap' kunnen beoefenen door het offeren van onze 'geestelijke offeranden' – 'de vrucht van de lippen' (zie 1 Petr. 2:5; Hebr. 13:15). Dit is niet het moment voor de verkondiging van het evangelie of voor algemeen onderwijs. Het priesterschap naar God toe moet zichtbaar zijn en beoefend worden en niet de gaven.

De 'avondmaalsdienst' (het breken van het brood) wordt gewoonlijk eenmaal per maand of tweemaal per jaar gehouden, in één dienst samen met de verkondiging van het evangelie of de Woordbediening en dit wordt dan de aanbiddingsdienst genoemd. Er wordt dus weinig waardering getoond voor het grote voorrecht van het gedenken van onze Heere of van wat ware aanbidding is. De Heere weet dat wij deze wekelijkse herinneringen nodig hebben om voortdurend Hem voor ons geestelijke oog te zien, zodat wij Hem trouw zullen blijven.

Het priesterschap van alle gelovigen, met alle geestelijke gaven, krijgt ruimte om te functioneren door de leiding van de Heilige Geest (1 Petr. 2:5,9; Openb. 5:10). Alle gelovigen zijn 'heilige priesters' (zie 1 Petr. 2:5), zodat wij in staat zijn om te aanbid- den en eveneens 'koninklijke priesters', zodat wij de deugden van onze God kunnen verkondigen (zie 1 Petr. 2:9). In het Oude Testament mochten de Israëliëten niet direct in Gods aanwezigheid verkeren en konden ze alleen via een paar uitverkoren 'priesters' tot God naderen.

Vandaag, in de huidige bedeling, heeft iedere gelovige, als pries- ter, de toegang tot God en Zijn aanwezigheid. Wij mogen prin- cipieel allen 'met vrijmoedigheid [dus zonder angst] naderen tot de troon van de genade' (Hebr. 4:16). Aangezien ieder van ons in elk geval één geestelijke gave of taak heeft ontvangen, hebben wij allemaal een dienst uit te voeren voor onze Heere, ieder op zijn eigen gepaste plaats zoals hij of zij daartoe geleid wordt door de Heilige Geest. De gave die God ons geschonken heeft, moet

gebruikt worden zoals de Heilige Geest dat leidt (Rom. 12:5-8; 1 Petr. 4:10-11). Deze gaven zijn alles wat God nodig heeft om gelovigen te gronden in de waarheid (als zij open oren en harten hebben) en het werk van Christus op aarde te bevorderen.

Hoewel velen menen dat gelovigen een geestelijke gave hebben gekregen om elkaar daarmee te dienen, wordt het functioneren van zo'n gave ernstig belemmerd doordat er gewoonlijk één persoon is, tegen betaling aangesteld, misschien met assistenten, die belast is met de verkondiging, het gebed, de aanbidding enzovoort. Het zou veelal ongepast geacht worden als een broeder uit het gehoor opstond om te preken, te bidden, het brood te breken enzovoort. Zie Romeinen 12:4-8 en 1 Korinthe 12:4-11.

De Bijbelse rol van vrouwen, in het kader van hoofdschap en van Gods scheppingsorde, is dat zij onderdanig zijn, niet spreken tijdens gemeentelijke samenkomsten, in stilheid leren en het hoofd bedekken tijdens openbare samenkomsten. De rol van de mannen is dat zij openlijk hun plaats innemen als woordvoerders van God en het hoofd onbedekt laten (1 Kor. 11:1-16; 14:34-35; Ef. 5:23-33; 1 Tim. 2:8-15). God maakt heel duidelijk dat Hij mannen en vrouwen verschillende rollen heeft toebedeeld in de godsdienstige samenkomsten. God heeft de man als hoofd van de vrouw aangesteld (1 Kor. 11:3,8-9; Gen. 3:16). De vrouw is ook een beeld van de Gemeente, zoals we zien in Efeze 5, terwijl de man een beeld is van Christus. Christus onderricht de Gemeente door Zijn leraars; de Gemeente onderwijst *nooit* Christus.

De engelen letten erop hoe dit wordt uitgewerkt op aarde (Ef. 3:10). Tijdens gemeentelijke samenkomsten – wanneer de gemeente bijeen is als een Schriftuurlijk erkende samenkomst van de Gemeente – zwijgt de vrouw. Zij moet *altijd* in *stilheid* leren (de juiste vertaling van 1 Timotheüs 2:12), ongeacht de situatie.

In andere situaties dan de openbare, gemeentelijke samenkomsten gaat het bij *stilheid* niet om *zwijgen*, maar om de zachtmoedige en stille geest van 1 Petrus 3:4. Maar ze mag *nooit* de man leren, omdat ze moet voldoen aan de bovenstaande beelden. Ze kan echter wel dezelfde gaven hebben als de man en moet ze dan op *een gepaste plaats* uitoefenen. De evangelist Filippus had bijvoorbeeld vier ongetrouwde dochters die profeteerden (Hand. 21:9), maar we kunnen er zeker van zijn dat ze dat op een manier deden die niet inging tegen Gods voorschriften voor de samenkomsten van de plaatselijke vergadering.

Het duidelijke onderwijs van de Schrift over dit onderwerp wordt bijna algemeen vertroebeld door het rookgordijn van inferioriteit/superioriteit. *Zoiets wordt nergens in de Schrift gevonden!* Er wordt vaak beweerd dat Paulus eenvoudigweg een vrouwen hatende vrijgezel was, of dat hij vrouwen niet begreep, of dat zijn woorden slechts een culturele 'werkelijkheid' van Korinthe betroffen, waar vrouwen met kort haar en zonder hoofdbedekking vaak prostituees waren. Fout! De geïnspireerde Schrift zegt dat de dingen die Paulus schreef, 'een gebod van de Heere' waren (1 Kor. 14:37).

Als gevolg van dit ongeloof en verkeerde onderwijs zijn vrouwen vaak openlijk actief in verkondiging en onderwijs en gebed in kerken en groepen. Vrijwel overal, in bijna iedere denominatie en groepering, wordt de hoofdbedekking afgedaan als een overblijfsel uit het verleden. Dit is een bedroevend voorbeeld van het opgeven van Goddelijke waarheid als aanpassing aan de moderne tijd. Bovendien nemen mannen te vaak onterecht de plaats van de vrouw in en doen zij nooit hun mond open om hoorbaar te loven of te aanbidden.

(Wordt vervolgd).

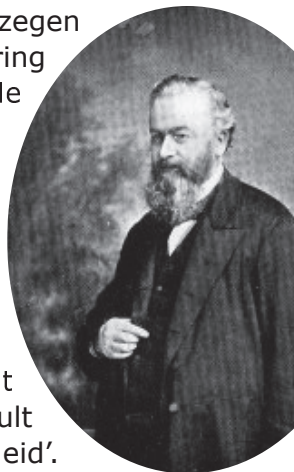
Robert J. Costen

Gods werk in en door br. Charles Stanley (1821-1890)

Velen hebben reden om God te loven vanwege de zegen en hulp die ze hebben ontvangen door de bestudering van traktaten met de welbekende initialen C.S. – de initialen van Charles Stanley uit Rotherham.

Hij werd geboren in een dorp in Yorkshire en op 4-jarige leeftijd bleef hij als wees achter. Toen hij 7 jaar oud was, moest hij zelf in zijn levensonderhoud voorzien door in de zomer op het land te werken; in de wintermaanden bezocht hij de dorpschool. Toen hij een vrolijk ventje was van acht zomers oud, zei een meneer die hem kende: 'Jij zult óf een vloek óf een zegen worden voor de mensheid'. Deze voorspelling kwam uit en door Gods genade werd 'C.S.' een kanaal van zegen voor duizenden medemensen. Zijn bekering vond plaats toen hij 14 jaar oud was en kort daarna begon hij aan iedereen om hem heen te vertellen over de dierbare Heiland Die hij had gevonden.

Op 23-jarige leeftijd begon hij voor eigen rekening een ijzerwarenzak in Sheffield. Jarenlang doorkruiste hij Engeland als handelsreiziger en deed hij ondertussen 'het werk van een evangelist'. Door de hulp die hij kreeg van kapitein Wellesley, werd de Bijbel een nieuw Boek voor hem. Hij bestudeerde hem dagelijks en hij '[groeide] op in de genade en kennis van onze Heere en Heiland Jezus Christus'. Hoewel hij slechts een kleine kapitaaltje bezat toen hij in zaken ging, slaagde hij erin een groot deel van zijn tijd te besteden aan het verkondigen van het evangelie en het onderwijzen van gelovigen in verschillende delen van het koninkrijk.

Eerste jaren van zijn dienst

Veertig jaar later zegt hij over deze eerste jaren: 'In die tijd heeft de Heere zelden mijn mond geopend zonder dat er iemand bekeerd werd. Niet dat dit mij op die momenten al duidelijk werd, maar tien, twintig of dertig jaar later ontmoette ik hen overal'. Hij geeft voorbeelden van de attente en tedere zorg van de Heere wanneer hij zich zakelijk gezien in moeilijke omstandigheden bevond – waarmee de waarheid wordt aangetoond van de belofte: 'Wie Mij eren, zal Ik eren' (1 Sam. 2:30). God zegende zijn arbeid op wonderbaarlijke wijze door de redding van verlorenen en de opbouw en troost van gelovigen.

Broeder Stanley geloofde in de speciale en directe leiding van de Heere van Zijn dienstknechten². Steeds weer kreeg hij de diepe overtuiging dat hij naar een plaats moest gaan waar hij nooit eerder geweest was om daar het evangelie te verkondigen en bij veel van die gelegenheden ontmoette hij mensen die er van harte voor openstonden. Over een van die gelegenheden schrijft hij:

'Drie van ons voelden zich geleid om naar Leamington te gaan. We hadden een kleine aankondiging gedrukt, ongeveer ter grootte van een kleine envelop, waarin we de gelovigen in Leamington vroegen 's middags om drie uur samen te komen in de Music Hall, om te bidden voor de zegen van de Heere op het Woord dat daar die avond gepredikt zou worden. Ongeveer tweehonderd mensen kwamen samen en o! wat een uitroep van gezamenlijk, verwachtend gebed steeg daar op tot de troon der genade. Om zeven uur zat de grote zaal vol. Die avond verhoorde God het gebed. Het was de geboorteavond van vele kostbare zielen. Er werd gezegd dat die avond enkele honderden mensen bevrijding en zegen vonden'.

² Graag verwijzen we naar onze oude, maar inhoudelijk warm aanbevolen brochure 'Hoe de Heere mij leidde', geschreven door Charles Stanley.

Langs wegen en op rivieroeveren, in treinwagons en op stoomboten, bij dansfeesten en wedrennen, in zalen en kapellen, in keukens en salons, theaters en concertzalen getuigde Charles Stanley vrijmoedig van zijn Heere en Meester. 'Hij spreekt nog, nadat hij gestorven is' door de honderden mensen die tot bekering zijn gekomen door zijn prediking en door de tientallen traktaten en boekjes die hij heeft geschreven.

Traktaatwerk

Vele werkers voor de Heere in het Engelse taalgebied hebben gehoord over de traktaten van 'C.S.', zoals hij ze eenvoudigweg ondertekende. Hij vertelt hoe hij deze zo gezegende dienst voor de Heere is begonnen:

'Ik had het Woord gepredikt in T. en broeder W. zei tegen mij: 'Waarom geef je niet een aantal van die voorvallen van het werk van de Heere in de treinwagons in druk uit? Ik ben ervan overtuigd dat de Heere die zou gebruiken'. Ik zei dat ik daar nog nooit aan had gedacht. Hij spoorde mij aan om het te doen. Ik had op dat moment niet kunnen denken dat de Heere ze in zo veel talen zou gebruiken'.

Ook het doel dat hij had met het schrijven van de traktaten, heeft hij meegedeeld:

'Om op te zien tot God, zodat ik alleen zou schrijven wat Hem behaagde en Hij mij in staat zou stellen het duidelijk en zonder enige opsmuk op te schrijven. Dat ik nooit slechts voor een be-

Nadenkertje voor de jeugd

**Je bent niet wie je denkt dat je bent,
maar wat je denkt, dát is wie je bent.**

Zie Rom. 12:2; Ps. 119:18

perkte groep zou schrijven maar voor de hele Gemeente van God en het evangelie zou brengen aan elke zondaar. Om mij bij alle betrokken gebeurtenissen de exacte woorden te geven, voor zover ik ze me kon herinneren'.

Over zijn toespraak over 'Mefiboseth' merkt hij op:

'Ik geloof dat de Heere me er zelden toe geleid heeft om over Mefiboseth te prediken zonder dat er zielen werden bekeerd. Hij heeft er behagen in gehad om dat traktaat heel vaak te gebruiken wanneer het werd voorgelezen aan zieken en stervenden en ook wanneer het door anderen werd gepredikt. Meneer M. vertelde me dat hij het in bijna iedere stad in Amerika had gepredikt en, zo dacht hij, nooit zonder dat er zielen tot God werden geleid. Er zou een heel boek voor nodig zijn om het grote aantal voorvallen te verhalen dat onder mijn aandacht is gebracht'.

Zijn advies aan werkers voor de Heere is nog steeds bijzonder toepasselijk en nuttig en het is het waard om biddend en zorgvuldig te overwegen. Van onschatbare waarde is het volgende getuigenis:

'Ik heb altijd zegen en resultaten gezien die in verhouding stonden met de gemeenschap met Christus in Zijn liefde voor de hele Gemeente, hetzij door het schrijven, hetzij door de prediking en geen enkele gelovige kan voorspoedig zijn in zijn eigen ziel tenzij hij het welzijn van anderen op het oog heeft'.

Op 30 maart 1890 werd Charles Stanley door de Heere Thuis geroepen; hij verliet zijn aardse huis in Rotherham en ging naar het hemelse huis. Hij heeft in het Engelstalige gebied een erfenis nagelaten in de vorm van de C.S.-traktaten, die ervoor zullen zorgen dat zijn naam nog lang in herinnering zal blijven.

Uit: Assembly Bulletin

De rust van verlossing en de rust van gehoorzaamheid

'Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u en leer van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw zielen' (Matth. 11:28-29).

Voelt u zich ellendig? Kunt u geen troost vinden? 'Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven'. Er staat geen voorwaarde of kwalificatie bij waaraan iemand moet voldoen om tot Hem te mogen gaan.

Genade laat mensen niet doen wat zij zelf willen, maar stelt het hart dat de genade ontvangt, in staat om te verlangen naar de wil van God. Als de Heere gezegd heeft: 'Ik zal u rust geven', voegt Hij er daarom aan toe: 'Neem Mijn juk op u ... en u zult rust vinden voor uw zielen'. Let op het verschil. In vers 28 staat: 'Kom tot Mij ... en Ik zal u rust geven'. Dit is zuivere genade voor de ziel in nood, die niets anders heeft in te brengen dan zijn zonden. Maar met de woorden: 'Neem Mijn juk op u ... en u zult rust vinden voor uw zielen', spreekt Hij over onderwerping aan Hem en het gevolg is dat wij rust vinden voor onze ziel.

Als de zondaar in zijn ellende tot de Heere Jezus gaat, geeft de Verlosser hem rust 'zonder prijs, zonder geld'. Maar als hij vervolgens niet blijft in de wegen van Christus, wordt hij ellendig en raakt hij de troost kwijt die hij eerder had. Waarom? Hij heeft niet het juk van Christus op zich genomen. De voorwaarde waaronder de Heere rust geeft aan de *zondaars*, is: 'Kom tot Mij', precies zoals u bent. De voorwaarde waaronder de gelovigen rust vinden, is: 'Neem Mijn juk op u en leer van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart'.

De Heere houdt Zijn morele bestuur over de Zijnen en als zij zich niet aan Christus onderwerpen, worden ze ten zeerste verontrust; ze kunnen niet genieten van Hem en evenmin van de wereld. Als ik zo'n Verlosser gevonden heb, maar niet Zijn juk draag, is het niet Gods bedoeling dat ik gelukkig ben. Al het andere is schijngeluk.

W. Kelly

De dag van de Heere, de dag van Christus, Gods dag

Vraag:

Betekenen de uitdrukkingen 'de dag van [de] Heere', 'de dag van Christus' en 'de dag van God' hetzelfde?

Antwoord:

De 'dag van God' (2 Petr. 3:12) ziet op God als de Bron van die ernstige toekomst die komt voor Christenen, mensen en de wereld.

'De dag van [de] Heere' (2 Petr. 3:10) is een bekende uitdrukking in de Geschriften van de profeten en ook in de Boeken van het Nieuwe Testament. Het ziet op dat tijdperk van duizend jaar dat volgens 2 Petrus 3:8-10 als 'één dag' gerekend wordt, als het oordeel zal worden uitgeoefend over de bozen op aarde en de wereld in gerechtigheid zal worden geregeerd.

'De dag van Christus' (Fil. 1:10) geeft aan dat Christus als Mens Zijn dag zal hebben. Het zal een dag van zegening zijn als Hij in het vredige karakter van Salomo zal regeren, nadat de oordelen zijn voleindigd die deze zegenrijke heerschappij inleiden. Zijn heiligen zullen, opgestaan en verheerlijkt, delen in Zijn heerlijkheid en met Hem verenigd zijn in 'mede-erfgenaam' zijn over de schepping. Dat zal 'de dag van Christus' zijn.

Walter Scott

Christus in elk Boek van de Bijbel

Genesis	- 'Zaad (of Nageslacht) van de vrouw'
Exodus	- 'Paaslam'
Leviticus	- 'Hogepriester'
Numeri	- 'Wolkkolom bij dag en vuurkolom bij nacht'
Deuteronomium	- Hij is de 'Profeet zoals Mozes'
Jozua	- 'Overste Leidsman van onze behoudenis'
Richteren	- 'Rechter' en 'Wetgever'
Ruth	- 'Losser' / 'Verlosser'
1 & 2 Samuel	- 'Trouwe Profeet'
Koningen, Kronieken	- 'Heersende Koning'
Ezra	- 'Getrouwe Schriftgeleerde'
Nehemia	- 'Hersteller van de gebroken muren'
Esther	- 'Mordechai'
Job	- 'Eeuwig levende Verlosser'
Psalmen	- 'Heere, onze Herder'
Spreuken, Prediker,	
Hooglied	- 'Geliefde en Bruidegom'
Jesaja	- 'Vredevorst'
Jeremia,	
Klaagliederen	- 'Wenende Profeet'
Ezechiël	- Wonderbaarlijke 'Man met vier gezichten'
Daniël	- 'Vierde Man in de brandende vuuroven'
Hosea	- 'Eeuwige Man/Echtgenoot'
Joël	- 'Doper met de Heilige Geest'
Amos	- 'Lastdrager'
Obadja	- 'Onze Redder'
Jona	- 'Grote Gezondene naar de volken'
Micha	- 'Boodschapper van gezegende voeten'

Nahum	- 'Wreker'
Habakuk	- 'Evangelist' Die oproept tot herleving
Zefanja	- 'De HEERE, een Held Die verlossen zal'
Haggai	- 'Hersteller van het verloren erfdeel'
Zacharia	- 'Geopende bron voor het huis van David, tegen zonde en ongerechtigheid'
Maleachi	- 'Zon van de gerechtigheid' Die opgaat met genezing onder Zijn vleugels
Mattheüs	- 'Messias'
Markus	- 'Wonderwerker'
Lukas	- 'Zoon des mensen'
Johannes	- 'Zoon van God'
Handelingen	- 'De Heilige Geest Die beweegt en werkt'
Romeinen	- 'Rechtvaardigmaker'
1 & 2 Korinthe	- 'Heiligmaker'
Efeze	- 'Christus van onnaspeurlijke rijkdom'
Filippi	- 'God Die voorziet in al onze behoeften'
Kolosse	- 'Volheid van de Godheid lichamenlijk'
1 & 2 Thessalonika	- 'Spoedig komende Koning'
1 & 2 Timotheüs	- 'Middelaar tussen God en mensen'
Titus	- 'Trouwe Opziener'
Filemon	- 'Vriend van de verdrukten'
Hebreeën	- 'Bloed van het eeuwig verbond'
Jakobus	- 'Heere Die de zieken opwekt'
1 & 2 Petrus	- 'Overste Herder Die spoedig zal verschijnen'
1 & 2 & 3 Johannes,	
Judas	- 'Heere Die komt met Zijn heilige tienduizenden'
Openbaring	- 'Koning van de koningen en Heere van de heren'

Uit: Assembly Messenger juni 2019

Van harte welkom!

Onder voorbehoud

Bijbelstudieconferentie – D.V. 12-14 november 2021

Uitnodiging voor iedereen van 0-99 jaar!

Thema: Christus gezien in de offers:

HET OFFER VAN DE JONGE RODE KOE

(Numeri 19)

We hopen ons in de studies bezig te houden met lessen over de Heere Jezus en Zijn offer.

We willen Hem voor ogen krijgen, hoe Hij om onze schuld leed en stierf op het kruis van Golgotha. Hoe meer we Hem en Zijn lijden en sterven voor ogen hebben, hoe meer we zullen begrijpen hoe afschuwelijk onze zondesschuld is in de ogen van de heilige God, Die tóch zelfs Zijn Zoon niet spaarde maar Hem voor ons allen overgaf.

Naast de studies is er uiteraard tijd voor zingen, gebed, ontspanning, gesprekken enzovoort.

Tijdens enkele studies is er een apart kinderprogramma.

Onderkomen: conferentiecentrum De Kroeze Danne
Kappelhofsweg 14, Ambt Delden.
www.dekroezedanne.nl

Aankomst: vrijdagmiddag 12 november 2021 vanaf 16.30 uur
Vertrek: zondagavond 14 november rond 18.45 uur

Aanmelding (liefst per e-mail) en contactadres:
www.christelijkjeugdwerk.nl
Banisweg 57, 7462 HX Rijssen;
Info: tel. 0543-477444 b.g.g. 0548-701218
e-mail: info@christelijkjeugdwerk.nl

Nadenkertje

Een reiziger

Een Europese reiziger trok door de binnenlanden van Afrika langs ongebaande wegen. De bagage die nodig was voor de lange tocht, werd gedragen door inlanders, die zonder mopperen onvermoeid de lasten torsten en dat in een flink tempo. Dagenlang ging het zo voort en de Europeaan verbaasde zich over hun uithoudingsvermogen.

Maar op zekere dag was er geen beweging meer te krijgen in de dragers, die eerst hun lasten en daarna zichzelf op het zachte gras lieten neer glijden. De reiziger vroeg of ze erg vermoeid waren, maar dat was niet zo. Toen vroeg hij of ze misschien ontevreden over het loon waren, maar dat was ook het probleem niet. De reiziger wilde weten wat er dan wel aan schortte. 'Niets, Master,' zei één van de inlanders, 'alleen hebben we al die dagen zo gehold dat we hier even blijven wachten tot onze zielen ons weer hebben ingehaald'.

Wij kunnen van dit antwoord heel wat leren. We vliegen langs de snelwegen, we hebben het druk met ons werk en onze hobby's, we hebben altijd haast. Maar kilometers achter ons loopt ergens onze ziel, die achterop is geraakt. Laten we er even bij gaan zitten om haar de gelegenheid te geven ons in te halen en dan eens na te denken, niet over de tijdelijke dingen, maar **over de eeuwige dingen**.

Lees wat de Bijbel zegt over de eeuwigheid.

Vraag u zelf maar eens af: waar zal ik zijn in de eeuwigheid?